

СУЧАСНІ ЄВРОПЕЙСЬКІ СИСТЕМИ ЕНЕРГЕТИЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ. ЇХ РОЛЬ І МІСЦЕ В ЕНЕРГЕТИЧНІЙ ЕФЕКТИВНОСТІ

Сьогодні проблема енергетичної ефективності та енергозбереження є, безумовно, однією з найважливіших тем і цілей стратегії країни. Але, на жаль, більшість проектів в цьому напрямку носять відокремлений характер та спрямовані тільки на обмежені сфери діяльності. Чому так відбувається та що потрібно зробити, щоб Держава стала справді енергетично незалежною і є ключовою темою цієї доповіді.

Перш за все, на сьогоднішній день, більшість людей чуло, а деякі навіть працювали в цьому напрямку, про Системи енергетичного менеджменту. Однак далеко не всі розуміють роль та місце цих Систем в структурі менеджменту Компанії в цілому та їх призначення в загальній структурі енергетичної ефективності. З чого складається Система енергетичної ефективності в Європі? Головним документом в цій Системі є Директива про енергетичну ефективність 2012/27 від 25 жовтня 2012 року. Це, як би то головна парасоль цієї Системи, спрямована на то, щоб усі Країни-члени знизили до 2020 року на 20% загальний обсяг використання енергетичних ресурсів. Це загальна ціль. Однак треба розуміти, що відбуватися це повинно не за рахунок зниження обсягів продукції, а за рахунок систематичних кроків, спрямованих на заощадження використання енергетичних ресурсів.

Далі Директива пояснює, в яких напрямках це повинно відбуватися – в рамках закупівлі енергетичного обладнання, в рамках енергетичних компаній-постачальників та дистриб'юторів енергоносіїв, в рамках модернізації споруд та будівель в державному секторі, в рамках довгострокової стратегії по реконструкції будівель, за допомогою проведення енергетичного аудиту, в рамках використання високоефективної когенерації тощо. Також в цьому документі звертається велика увага на такий вид діяльності, як енергетичний аудит та звертається увага на підставові документи, на підставі яких цей аудит має відбуватися. Також звертається увага на необхідні кваліфікації щодо персоналу, якій має цей аудит виконувати.

Але на початку цієї доповіді зверталася увага на відокремлений характер більшості заходів в сфері енергетичної ефективності. Який інструмент може допомогти уникнути цього. Я переконаний, що найкращим для цього повинна стати впроваджена Система енергетичного менеджменту відповідно до міжнародного стандарту ISO 50001-2011. Та низка стандартів, пов'язаних з цим стандартом, які пояснюють що це таке енергетичний аудит, енергетична базова лінія, показники енергетичної ефективності, пояснюють правила та принципи розробки, впровадження та підтримки на підприємстві Системи енергетичного менеджменту. Завдяки впровадженню цих стандартів ми зможемо розподілити відповідальність, визначити місця нашої спеціальної уваги щодо місць з найбільшим використанням енергоносіїв, розробити та моніторити Програми з енергозбереження, урахувати комплекс факторів, які мають вплив на рівень використання енергоносіїв.

Що далі? А далі існує ще низка документів, які допомагають не забути деякі сфери діяльності, на які варто звернути увагу для досягнення загальної цілі – зменшення споживання енергії на 20%. Перед усім, це Директива 2009/28 про використання відновлювальних джерел енергії. І підставова теза цієї Директиви – що в загальному обсязі спожитої енергії має бути 20% з відновлювальних джерел, а цьому обсязі – 10% повинно використовувати-

тись в транспорті. Україна, чомусь, звернула підставову увагу тільки на цю Директиву і, навіть взяла на себе зобов'язання до 2020 року використовувати в загальному обсязі спожитих енергоносіїв 11% з відновлювальних джерел. І це також є прикладом обмеженого підходу до енергетичної ефективності в цілому. Тому що ця Директива є тільки часткою в загальній Системі енергетичної ефективності. Але, безумовно, ця сфера є дуже перспективною і повинна бути розглянута, як можливість зниження споживання енергії.

І останній нормативний документ, на який я хотів би звернути увагу читачів – це Директива 2010/31 – Енергетична ефективність будівель. Це наступний великий споживач енергії і якому сьогодні необхідно приділяти максимальну увагу. Тут також, перед усім, встановити цілі. Я ця ціль – до 2020 року всі нові будівлі мають бути з нульовим споживанням енергії.

Висновок. Ця доповідь має на цілі необхідність звернення уваги на комплексний підхід до енергетичній ефективності и встановлення відокремлення і пояснення різниці між **Енергетичною ефективністю та Енергозбереженням**, що дуже часто сьогодні розглядається як то саме. Для цього потрібно використовувати існуючу Європейську нормативну базу і імплементувати її до наших умов.

Список використаних джерел

1. Директива 2012/27 про Енергоефективність.
 2. Директива 2009/28 про використання відновлювальних джерел енергії.
 3. План заходів з імплементації Директиви 2009/28. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2014 року.
 4. Директива 2010/31 – енергоефективність в будівлях.
- Серія стандартів ISO 50000.